

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXVII. évfolyam 7. szám

2023. július

*„Jézus Krisztus mondja: Szeressétek ellenségeiteket,
és imádkozzatok azokért, akik üldöznek titeket,
hogy így mennyei Atyátoknak fiai legyetek...”*

Máté 5:44-45

Egyházunk 2023. évi jeligéje:

„Beszéded megelevenít engem.” Zsoltár 119:50

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

2-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor **úrvacsorai** istentisztelet lesz: **Igazi megigazulás (Jakab 2,24);**

9-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Dr. Khaled László** igehirdetése (Kurdi Z. Szolnokon lesz)

16-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **Sztupkai Mihály** igehirdetése (Kurdi Z. Szolnokon lesz)

23-án, vasárnap 10 órától **gyülekezeti nap a hidasi kápolnában** szeretetvendégséggel. Téma: **Isten gyermekei vagyunk** (1 János 3,1-3)

30-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz **Schauermann Tamás** igehirdetése (Kurdi Z. Szolnokon lesz)

Rendszeres programjaink:

Keddi **imakör** a Zoom-on, júliusban és augusztusban szünetel.
Csütörtökön 17 órától a Tompa M. utcában **Biblióra**, és Zoom-on is Pénteken 16 óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban (Köztársaság tér 2/b.)

Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett, az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán: **<https://www.facebook.com/pecsimetodista>**, vagy

<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon

Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.

Vasárnap 17⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.

Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.

Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**

Lelkigondozói beszélgetésre van lehetőség péntekenként 8-12 óráig és szombaton 14-19 óráig (Előzetes egyeztetés szükséges a 30/489-6671-es telefonszámon)

Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Média programok

2023. július 7. „Örüljetek az Úrban mindenkor!” A metodista egyház félóra műsora lesz a Kossuth Rádióban 13:30-kor.

Születésnaposoknak

Isten áldjon meg téged az utadon lélegzettel, amely kitart a következő kanyaron túl.

Áldjon meg fáradhatatlan reménységgel, amely olyan célról dalol, amelyet nem láthatsz.

Áldjon meg bátorsággal, hogy meg tudj állni, és erővel, hogy tovább tudj menni.

K. Süss

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Pünkösdi vasárnapi istentisztelet

Különleges ünnepi istentiszteleten vehettünk részt pünkösdi vasárnap. Két testvérünket vettük fel a gyülekezet tagjai közé: Francicsné Sáfár Évát és Misángyiné Baksa Líviát. Mindketten bizonyosságot tettek a Jézus Krisztussal való kapcsolatukról, és elmondták, hogy miért hálásak az életükben, és milyen szolgálatokat végeznek gyülekezetünkben és gyülekezeten kívül.

Az istentisztelet második felében került sor arra, hogy lelkészünk két házaspárt kérésükre megáldja. Dr. Thaly Gedeon és Éva 50. házassági évfordulójuk kapcsán gyerkeik és unokáik jelenlétében hálás szívvel emlékeztek vissza erre az elmúlt ötven évre, hogyan vezette az Úr őket

könnyebb és nehezebb életszakaszokon át. Franciscs Ferenc és Éva 40 éves házassági évfordulójukat ünnepelték, és kértek áldást a további közös életükre.

Mi is szeretettel gratulálunk ezekhez a jelentős eseményekhez, és kívánjuk Isten gazdag áldását további életútjukra!

SCHAUERMANN MÁRTI

Aki Krisztusban szeret

A szeretet... az erőfeszítés is,
hisz néha sziklát emel, ki szeret:
viselni társat, testvért, gyereket
emberfeletti vállalkozás... Mégis,
ki Krisztusé és Krisztusban szeret,
erős: kimozdít sziklát, - hegyeket!

FÜLE LAJOS

Emlékezés Wladár Antóniára (pécsi körzet lelkésze 1961-1969 között)

Az egyházunkból az Úr által elszóltított lelkészeinkre való visszaemlékezések sorában szeretnénk röviden bemutatni volt pécsi, majd szolnoki lelkészünk, Wladár Antónia életútját

Wladár Antónia (az egyházban mindenki Anci, vagy Anci néniként ismerte) 1928-ban született Budapesten. Anyai

ágon református, apai ágon evangélikus családból származott. Édesapját 9 éves korában, 1937-ben veszítette el, aki az 1930-as években lett TBC-s. A betegség miatt a család vidékre költözött, ahol egy majorságot vezettek. Az édesapa halála után anyja két évre szanatóriumba került. Ekkor a 9 éves, nagyon talpraesett kislány, Anci veszi át a baromfitelep vezetését, egyedül intézte a telep felszámolását.

Elemi iskoláit Budapesten kezdte, de a szülők betegsége miatt Anci és húga Bicskére kerültek anyai nagynénjükhöz. Antónia itt folytatta tanulmányait az osztatlan református elemi iskolában. Félárvaként az apa papi öseire való tekintettel felvették a két lányt a Baár-Madas református internátusba. A polgári iskola kiemelkedő eredménnyel való elvégzése után a Teleki Blanka felső-kereskedelmi iskolában érettségizett. Korán feltűnt nyelvtelensége.

Antónia egy metodista igehirdetésre tért meg a második világháborút követően a Pesti Metodista Gyülekezetben (VI. ker. Felsőerdősor u. 5.). 1947-ben kapta lelkészi elhívását. Előbb gyülekezeti lelkigondozó, majd a Szuperintendensi Iroda titkárnője. Ebben a minőségben kezdte meg teológiai tanulmányait a Debreceni Református Teológiai Akadémián, ahol kitűnő eredménnyel vizsgázott, és 1951-ben szentelték diakónussá. Lelkészi felszentelése a Magyarországi Metodista Egyházban 1956-ban történt. Az európai metodizmus történetének első felszentelt női lelkészeként 1962-ben, mint metodista segédlelkész a teológiai vizsgáit kitűnő eredménnyel tette le a budapesti református teológia tanári kara előtt.

1961-ben Hidasra helyezte a szuperintendens, ahol akkor a körzet központja volt. A Budapestről való váratlan elhelyezést a lelkészi karban fellépett létszámhiány tette szükségessé. Innen látta el a pécsi és bicsérdi testvérek gondozását is. *„Nehéz szívvel jött el Budapestről a mi kis sáros falunkba. Iskolázott, több nyelven beszélő lelkésznő volt, szerette az egyszerű embereket, de a falusi élet nagyon idegen volt számára. Nem volt vízvezeték, nem volt összkomfort, mint a városban. Mi megpróbáltuk megérteni az ő nehézségét, és segítségére lenni. Az egész gyülekezet meleg szeretettel fogadta Ancit, már a megérkezése pillanatától. Nem teherautóval költözködött, hanem pár csomagját, még az ágyneműjét is busszal hozta magával. A gyülekezet várta az állomáson, és biciklivel toltuk fel a faluba a kis batyuit. Későbbi években is emlegette, hogy milyen sokat jelentett számára az a meleg fogadtatás. Ez a szeretet, amit mi nyújthattunk számára az Úr munkája volt az életünkben. Amikor már Pécsről járt közénk, akkor is azt mondogatta, hogy „hazajön” Hidasra... Anci nagyon közel tudott kerülni az egyszerű ember szívéhez, és tudott az ő nyelvükön beszélni, de művelt, iskolázott emberek között ugyanúgy helyt tudott állni. Sokszor ment külföldre, de soha nem jött úgy haza, hogy ne hozott volna mindenkinek valamit, azt, amire éppen szüksége volt.”* (Női munka története a Magyarországi Metodista Egyházban - Schauermann Menyhértné visszaemlékezése)

1966-ban az egyház Pécssett megvette a Tompa Mihály 52. számú házat, így Wladár Antónia beköltözött Pécsre, innen járt ki továbbiakban autóbusszal, és jó idő esetén kis Simson Schwalbe robogóján Hidasra is.

1969-ben Szolnokra helyezték, ott szolgált 1992-ig, váratlanul bekövetkezett haláláig.

Wladár Antónia, mindnyájunk Ancija, Anci nénije az egyházunknak egy nehéz politikai környezetben végzett szolgálatának volt engedelmes és hűséges szolgálója. Teljes odaadással alkalmazta az Úrtól kapott talentumait, olyan körülmények között is, amelyek sokban tértek el megszokott korábbi életkörülményeitől, és jogosan érezhetett „visszalépést” a tehetsége és képzettsége alapján őt „megillető” működési körtől. Közismert szociális érzékenységet, emberszeretetét és gondoskodó magatartását valószínűleg a rendkívüli nehéz gyermekkor is alakíthatta ki benne. Az Úr csodálatos kegyelme, hogy a nagyon nehéz gyermekkor nem megkérdőjelezte Anci jellemét, hanem nyitottá vált az elesett és szociálisan rászoruló emberek problémáira. Rendkívüli nyelvtelhetségét önzetlenül bocsátotta a magyar és nemzetközi egyházunk rendelkezésére. Prédikációit magyar, német és angol nyelven is meg tudta tartani. Német prédikációi a hidasai szolgálat során a német ajkú testvérek számára nélkülözhetetlenek voltak.

Számos nemzetközi methodista fórumon képviselte Magyarországot, fontos tisztségeket töltött be különböző női bizottságokban, 1971-től a Methodista Nők Világszövetségének kelet-európai titkára volt. 1977-ben Svájcban a Methodista Egyház Európai Centralkonferenciák Tanácsa végrehajtó bizottságának tagjává választották. A Magyarországi Szabadegyházak Tanácsának Lelkészképző Intézetében az Őszövetség tanára volt.

Végezetül álljon itt Kurdi István szolnoki presbiterünk Anci temetésén elmondott záró gondolatai: *„Nem fogunk tudni, és nem is akarunk megszabadulni az Anci lelkületéből fakadó örökségtől. Hiszen ez tulajdonképpen nem is az övé volt, hanem a Mesteréé, akit hűségesen igyekezett követni. A Példabeszédek könyve 10. rész 7. versével búcsúzzunk: **Az igazak emlékezete áldott!**”*

A RENDELKEZÉSRE ÁLLÓ FORRÁSOK ÉS SZEMÉLYES
EMLÉKEK FELHASZNÁLÁSÁVAL ÖSSZEÁLLÍTOTTA
SCHAUERMANN MÁRTI ÉS M. HENRIK

A mélységben

Ott, a mélyben,
honnán az utat
én vissza már
nem látom,
nem tudom,

ott jössz te
hozzám is
igazán közel,
Megváltóm,
drága Jézusom.

Ámen

H AJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

A helyes nyomon haladni

*Vizsgáld meg Istenem,
ismerd meg szívemet!
Próbáld meg,
és ismerd meg gondolataimat!
Nézd meg, nem járok-e téves úton,
és vezess az örökkévalóság útján!*

(német nyelven: vezess azon az úton, amelynek van jövője!)

139. Zsoltár 23-24 verse

Az autótulajdonok ismerik a műszaki vizsga intézményét. Ott az új kocsit az első 3 év után, ezt követően pedig 2 évenként meg kell vizsgáltatni a járművet, hogy megkapjuk a vágyott bepecsételést, amely engedélyezi a közúton való közlekedést.

Égészségi állapotomat rendszeres időközönként megvizsgáltatom háziorvosommal és az urológusommal. Eközben bizalommal adom magam az egészségügyiek kezébe, mert azt szeretném, hogy az esetleges rendellenességek ideje korán napvilágra kerüljenek.

Amikor elolvasom a 139. Zsoltár végéből vett idézetet, akkor mindig arra gondolok, hogy én, mint hívő ember Istentől is egy felülvizsgálatot kérek. A Zsoltárban az áll, hogy: „*Vizsgáld meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbáld meg, és ismerd meg gondolataimat! Nézd meg, nem járok-e téves úton, és vezess azon az úton, amelynek van jövője!*”

Ezeket a mondatokat egészen személyes imáimmá tettem. Isten vizsgálja meg a szívemet. A „szív” alatt nem a szivattyúmat kell érteni, a nagy

izomcsomót, amely naponta kb. 100 000-szer húzódik össze és nyomja az ereken át testembe a vért.

A „szív” alatt a Biblia a gondolkodást, az érzést és az akarást érti. A „szívben” gondolatok-nézetek keletkeznek, itt személyes kívánságok és átkok születnek. A „szív” azt mondja: „Őt, és senki más”, és a hasamban a lepkék kezdenek röpködni. De az inkább józan gondolatokat is sugallhatja: „Ha nem jön senki más, akkor hát őhözám megyek”.

A szív határozza meg a cselekvést is.

Ami jó nekem

Ezért aztán nagyon fontos, hogy a szívemet az a hatalom és azok az emberek alakítsák, amelyeknek szabad az életemet meghatározniuk, és kell is, hogy meghatározzák azt. Számomra elsősorban Jézus Krisztus az, akit arra kérek, hogy vizsgálja meg, hogy gondolkodásom, elveim (ideáim), érzéseim, akarásom és cselekvésem megfelelnek-e az Ő zsinórmértékének.

Tudom, hogy szívem hamis jelzéseket is tud küldeni, amelyek cselekedeteim során hamis pályára terelhetnek engem. Ezért kérem, hogy Jézus Krisztus vizsgáljon át, és adjon jelzéseket, ha hamisan ketyeg a fejemben valami, és hamis pályára (sávra) tévedtem.

Ezért olvasom a Bibliát, és imában párbeszédben maradok Jézus Krisztussal. A keresztyén impulzusok hallgatásával és olvasásával viselkedésemet azzal hasonlítom össze, amely nekem keresztyéni mércének tűnik. Ezen közben nem érzek nyomásgyakorlást olyan dolgok megtételére, amit tulajdonképpen nem is akarok megtenni. Pont ellenkezően - felszabadítólag hat, ha azt tudom, hogy utam jó nyomon halad.

KLAUS EHRENFEUCHTER UTÁN NÉMETBŐL
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Szerencse vagy szerencsétlenség

Isten néhány gyermekét szerencsével áldja meg (Mózes első könyve 39,23), engedi, hogy sikerüljön nekik minden, amibe belefognak, velük van, megajándékozza őket az emberek jóakarásával, cselekedeteiket siker és elismerés koronázza, sőt Isten nagy hatalmat ad nekik más emberek fölött, és ezáltal viszi végbe művét.

Bár többnyire nekik is át kell élniük a szenvedések és próbák idejét, de ami gonoszsgot az emberek elkövetnek ellenük, Isten azt mindig a

javukra fordítja. Más gyermekeit Isten szenvedéssel áldja meg, egészen a vértanúságig. Isten szövetkezik a szerencsével és a balszerencsével, hogy embereket az ő útján és az ő célja felé vezessen. Az utat úgy hívják: Isten parancsolatainak megtartása (János első levele 3,24), a célt pedig úgy: Istenben maradunk, Isten pedig mibennünk. Szerencse és balszerencse a cél üdvösségében teljesedik be: mi Istenben, Isten bennünk; s a célhoz vezető út, hogy Isten parancsolatai szerint járunk, már ennek az üdvösségnek a kezdete. Miről ismerjük fel, hogy a szerencse és a balszerencse által az üdvösség felé haladunk? Arról, hogy ellenállhatatlan szeretet ébred bennünk ezen út és e cél iránt, még akkor is, ha az úton gyakran elbukunk, és közel vagyunk ahhoz, hogy célt tévesszünk.

Ez a szeretet Istentől származik. Ez a szeretet a Szentlélek, akit Isten adott nekünk.

DIETRICH BONHOEFFER

Beszámoló egy csendesnapról

Április végén voltam egy kétnapos csendesnapon, ahol tényleg két napig csendben kellett lenni.

Egy ökumenikus közösség volt a szervező, illetve házigazda Linköpingtől délre egy 18. század végi kastélyban. Naponta négyszer jöttünk össze egy kis kápolnában kötött szövegű imádságra, amit részben énekeltünk, és ami egy az egyben az Ige volt (Zsoltárok, Mária hálaéneke, újszövetségi igék, Jób könyve stb.). Gondolom, ezeknek részben az a szerepe, hogy formálják a résztvevők látásmódját és hozzáállását.

A napirendben az volt még az érdekes, hogy az étkezések mindig az imaórák után voltak beiktatva.

A helyszín Európa legnagyobb összefüggő tölgyese volt, ahol a fent említett kastély áll, egy folyó közelében. Csoportosan és egyénekenként is sétáltunk a parkban, madár-lesen is voltunk. Az utóbbi egy kora reggeli séta volt a tölgyesben, ahol az alkalom egyik vezetője, aki biológus, szakszerűen igyekezett eligazítani minket a különböző madárfajok és dalaik között. Gyönyörködtem egy még csak bimbózó gesztenyefában, és másféle fákat is megcsodáltunk. A csend ezen a helyszínen teljesen más minőségű (volt), mint egy nagyvárosban. A természet neszeit hallottam.

Két kulcsszó számomra a rácsodálkozás, illetve a háládatosság volt, részben, de nem kizárólag a természet szépségére. Nekem személy szerint a János 3:30 vált hangsúlyossá, ahol Keresztelő János Jézusról mondja:

„*Neki növekednie kell, nekem pedig kisebbé lennem.*” Hálás szívvel jöttem haza a szürke hétköznapokba, egyrészt, hogy eljutottam erre az alkalomra, másrészt, hogy van egy ilyen közösség, aminek a tagjai rendszeresen közbenjárnak keresztyén testvérekért és a világért, illetve gyakorolják a szeretetet azáltal is, hogy szolgálnak ilyen alkalmakon.

FÖLDESI KATALIN - SVÉDORSZÁG

Ima egy nyári hajnalon

A napsugarakban,
a hajnali fényben,
amikor ébred az élet,
te ébredsz bennem.

A bogarak tánca,
a madárcsicsergés,
a levelek libbenése
te vagy, Istenem.

Minden teérted lüktet,
minden belőled veszi
éltető eledelét,
ahogyan - egy közülünk - én.
Ámen

H AJDÚ ZOLTÁN LEVENTE

Isten segítõ útjai

*„Bízzál az Úrban teljes szívedbõl,
és ne a magad eszére támaszkodj!” Példabeszédek 3:5*

Egy nap az idõsek otthonában az egyik nõ berontott az irodámba. Mint helyettes vezetõ hallgattam, amit a fürdõszobája mosdókagylója alatt hirtelen feltörõ vízszugárról mondott. Majd vele felfutottam a második emeletre, de a lakosztálya helyett a szomszédos lakásba indultam. A nõ tiltakozott, hogy rossz helyre megyek. Azt mondtam, tudom, és mégis a szomszéd lakásba mentem. Semmit sem értettem a vízvezeték-szereléshez, de amit tudtam, az volt a fontos.

Aznap reggel ugyanis felhívtam egy vízvezeték-szerelőt, és tudtam, hogy most ebben a szomszéd lakásban dolgozik. Gyanítottam, hogy a két probléma összefügg, de ami még fontosabb, tudtam, hogy azonnal elő tudok állítani egy szakembert, aki megjavítja a hibát.

Könnyen át tudom érezni a nő a zavartságát. Gyakran nem látjuk a teljes képet. Amikor Isten kezébe tesszük a problémáinkat, talán azon gondolkozunk, *hogyan fog ő segíteni? Miért ez történik, és nem az...?* Gyakran megvannak a saját elképzeléseink a probléma megoldásáról, de Isten látja a teljes képet. Bízhatunk abban, hogy Isten megsegít bennünket.

Köszönjük, Istenünk, hogy segítesz nekünk. A te útjaid jobbak, mint a miénk. Segíts bízunk benned!

Isten útja a legjobb út.

KIM LOUISE CLARKE (KANADA)

A hamis bíró példázata

Az elmúlt időszakban szerepelt kijelölt igeként a hamis bíró és az özvegyasszony példázata (Lukács 18:1-8).

Engem az a kijelentés ragadott meg, hogy a bíró *„Istent nem félte, és az embereket nem becsülte”!*

Nagyon fontos a sorrend! Az Istenhez való viszonyom határozza meg az emberekhez való viszonyomat is. Ez a sorrend teszi lehetővé a legfontosabb parancs, a szeretet parancsának betöltését is. E parancs betöltése elengedhetetlen az emberi együttélés zavartalan működése szempontjából. Igaz ez a legkisebb egység, a család szintjén, de igaz a nemzetek szintjén, és nemzetközi viszonylatban is. De igaz az önmagamhoz való helyes viszonyulás terén is. Amilyen nagy áldások forrása lehet e parancs szerinti életvitel, olyan megsemmisítően pusztító lehet az emberi társadalom fent említett minden szintjén az Istennel való szembefordulás.

A modern kor négy időszakát szeretném megemlíteni, amikor az Istennel való tudatos szembefordulás, létének, és így tisztelésének tudományosan kikiáltott tagadása, pusztító tragédiák okozójává, és embermilliók kegyetlen üldözésének, majd kiirtásának lett az okozója. Ide sorolnám a „felvilágosodás” korának egyes elméleteit, a marxizmust, a kommunizmust és a náciizmust. De ide tartozónak érzem napjaink „vívmányait” is: a pénz és a hatalom imádatát, az emberi társadalom fennmaradását veszélyeztető örült elméleteket is. A francia forradalomban emberek ezrei, a szovjet és náci diktatúrában emberek milliói veszítették életüket elkép-

zelhetetlen szenvedések és megaláztatások között. Emlékezhetünk még sokan, hogy a legsötétebb magyar diktatúrában is „szabadság” volt az erőltetett köszönési forma.

De e parancs megsértésének következménye a napjainkban dúló háború is.

A túlélés egyetlen útja: Istent félni és az embereket becsülni, az emberi társadalom minden egységében és minden szintjén. Kérjük kitartóan szertő Urunkat, hogy erre az útra maradéktalanul visszatáljunk!

SCHAUERMANN M. HENRIK

Takács Judit bizonyágtétele

Takács Judit vagyok, tanító és hitoktató. Fiatalon tértem meg, lassan harminc éve járok Isten útján. Nyugodt keresztyén életet éltem, de mindig vágytam arra, hogy Isten közelebb vonjon magához, és még inkább használjon az Ő szolgálatában. Ehhez azonban át kellett, hogy formáljon...

Két éve egy lelki összetöretetés, egy szerelmi csalódás közepén baleset ért. Előbb a szívem tört össze, majd a csontom is. A vilamos elől egy lány ugrott ki az útra, és pont ott akart átszaladni, ahol én jöttem motorral. Felborultam, és a bal oldalamon 23 métert csúsztam előre. Amikor megállt velem a motor, épségben szálltam le róla. Csak pár pillanattal később éreztem, hogy a vállammal történt valami, és amikor odanyúltam, akkor éreztem, hogy kiáll a csont. Habár nem szúrta át a bőrt, de volt egészségügyisként tudtam, hogy ez kulcscsonttörés. Szinte biztos voltam abban, hogy akit elütöttem, nem élte túl, mert az összeütközés pillanatában láttam, ahogy felrepült. Leugrottam a motorról, hogy megkeressem. A lány ott ült az útpadkán. Odaguggoltam mellé, kérdeztem, hogy van, de ő csak zokogott. Én pedig meghallottam Isten hangját a szívemben, amint azt mondja: „*Kegyelmet kaptál, kegyelmet kell adnod!*” Közben a járókelők kérdezték, hogy vagyok, de nem nagyon tudtam rájuk koncentrálni. A lánynak megsérült a lába, és vádolta magát, én pedig vigasztaltam, amíg kiértek a rendőrök...

És akkor újra hallottam: „Kegyelmet kaptál, kegyelmet adj!”

Az egész helyszínelés alatt, a baleseti jegyzőkönyv felvételekor és még bent a kórházban is végig ez motoszkált bennem. A rendőr tájékoztatott, hogy feljelentést tehetek a lány ellen. Később, a kórházban határozottan azt javasolta, hogy jelentsem fel, ám én már a helyszínen eldöntöttem, hogy nem fogom. A lánynak viszont bizonytságot tettem Istenről.

Édesanyám ott térdelt a tolókokcsiban ülő lány mellett és imádkozott érte. Apukám örült, hogy minden rendben van. A lány megdöbbszent ezen. Az édesapja végig biztos volt abban, hogy meg fogom gondolni magam, én viszont neki is bizonytságot tehettem. Mások is javasolták, hogy pereljem be a lányt, hiszen magas kártérítést kaphatok a sérülésem miatt, de nekem Isten mást mondott.

A sérülésem következtében szövödmények léptek fel. Annyira zsibbadt a kezem, hogy alig tudtam használni. Emellett sokszor azt éreztem, hogy küzdök az egészségüggyel is: orvostól orvosig mentem, de egyáltalán nem vettem komolyan; a gyógytornászomat kinevették; még egy bordámat is ki akarták venni. A hatodik orvos végre komolyan vett, és kiderítette, hogy műtéti beavatkozásra van szükség, hogy a helyére tegyék a törött csontot. Ekkor teljesen kétségbeestem. Uram, látsz engem? Tudod, mi történik velem? Miért kell ezen átmennem? Az orvosom annyit mondott: „Judit, bízzon bennem, harminc éve ezt csinálom!” Mintha az Úr mondta volna: „Judit, bízz már Bennem, a teremtés óta ezt csinálom.”

A műtét időpontja 2021 őszére esett, de sajnos a COVID-járvány következtében elmaradtak az operációk. Azt mondták, majd nyáron fognak tudni megműteni. Januárban mégis felhívott az orvos, hogy lement a nagy hullám, néhány műtétet engedélyeztek, s mi lenne, ha megoperálna? Úgy érzi, most vagy soha. Nagy nehezen, de beleegyeztem. Pár nappal később újra felhívott, hogy még egy nappal hamarabb feküdjek be, mielőtt újabb szigorítás jönne.

Amikor a műtét után felébredtem, a doki ott ült az ágyam mellett. Mivel még az altató hatása alatt voltam, röviden csak annyit mondott: nem negyvenperces rutinműtét volt, hanem egy három és fél órás életmentő beavatkozás; és egy orvos helyett négyre volt szükség. Amikor ugyanis felnyitottak, akkor derült ki, hogy nagy a probléma. A csontosodás majdnem átszúrta a tüdőmet, és már majdnem elérte a nyaki ütőeret. Azt mondta, a jövő hetet nem éltem volna meg, de lehet, még a holnapi napot se.

Ha valaha azt hittem, Isten nem lát, vagy nem érdekli, mi van velem, ez ott és akkor elmúlt. Ő pontosan tudja, mi van velem, és mikor minek van itt az ideje. Az életünk minden apró mozzanata előtte van, és vigyáz ránk!

A műtét előtt történt néhány különleges dolog. Volt egy nagyvizit legalább 10 orvossal. Köztük voltak azok az orvosok is, akik előtte nem igazán vették komolyan a sérülésemet. Meg is lepődtek, hogy mégis műteni fognak, így bekéredzkedtek az operációra. A főorvos engedélyt adott. Később kiderült, hogy mind a három orvosnak volt dolga a műtét alatt. Isten rendezte így.

Egy másik lényeges momentum volt, amikor jött értem a beteghordó fiú fütyülve, vidáman. Feltűnően kedves volt. Amikor végigtolt a végtelen hosszúnak tűnő folyosón, abbahagyta a fütyülést, és egy dicsőítő dalt kezdett énekelni. Azt hittem, rosszul hallok. Megkérdeztem tőle: „Maga hívó?” Fölém hajolt, rám mosolygott, és azt mondta: „Hát persze!” És énekelt tovább. Csak sírni tudtam: „Uram, nem tudom ki ez, műtős, betegszállító, vagy angyal, de köszönöm!” Amikor ezt elmeséltem másnap az orvosomnak, és leírtam, hogy nézett ki, azt mondta, nem ismer ilyen betegápolót, pedig évtizedek óta itt praktizál...

Az is érdekes volt, ahogy az Úr még az esetünket tárgyaló ügyész is elérte. Ugyanis egy évvel később az ügyésznél az apuka felajánlotta nekem a lánya életbiztosítását. Erre az ügyész azt mondta, hogy ő most már semmit nem ért: én nem teszek feljelentést, mert hívó vagyok, és itt van ez az apuka, aki nem hívó, mégis ilyen felajánlást tesz...

Isten megígérte, hogy kárpótolni fog, ami meg is történt. A balesetem óta rengeteg szeretetet és törődést tapasztaltam meg főként Isten részéről, de az emberek részéről is. A lelki sebeim is teljesen begyógyultak, sokkal hamarabb, mint ahogy gondoltam. Még anyagilag is kárpótolt az Úr, hiszen az apuka felajánlására az elütött lány biztosítójától kaptam kártérítést.

Amint arra korábban utaltam, nagyon szerettem volna szolgálni a nők felé, hitelesebb lenni, mélyebb dolgokat tanítani. Ahogy otthon feküdtem mozdulatlanul, Isten az értésemre adta, hogy azért történt velem mindez, hogy ne csak beszéljek, hanem meg is éljem azt, ami egy nővel történik, legyen az szerelmi csalódás, baleset, vagy bármi.

Isten megreformálta az egész életemet, a szolgálatomat, a munkámat, még a szüleimmel való kapcsolatomat is. Évekig nem csináltam a gyü-

lekezetben semmit, talán azt sem tudták, ki vagyok. Isten azóta belehelyezett az imacapatba, a rendezői csapatba, a médiacapatba. Egyiket se kerestem, egyszerűen csak azt éreztem, hogy Isten nyitja meg az ajtókat előttem.

Mióta magam is sebeket kaptam, próbálok másokra is ennek fényében tekinteni: az, ahogyan az egyén viselkedik, valószínűleg a sebeiből fakad. Isten jobban tud használni, mert keresztül vitt dolgokon. Amikor bátorítok, vagy beszélgetek emberekkel, annak ereje van. Előtte meghallgattam őket, próbáltam nekik jó tanácsokat adni, de néha nem volt mit mondanom, így csak ezt mondtam: higgy, és nyugis életed lesz. Mert nekem addig az volt.

Hálát adok, hogy Isten végigvitt ezen, hogy részese lehettem egy ilyen kiszolgáltatott állapotnak. Ezen keresztül tapasztaltam meg, hogy Ő hajszálpontosan tudja, mire van szükség, az időzítése tökéletes, emellett kegyelmes, szerető, vigasztaló és bátorító. Megtapasztaltam, hogy ad és el is vesz, de csak azt veszi el, amire nincs szükségem, és ahogy a Jóel 2:25 mondja, „amit megevett a sáska, azt ő kárpótolja.” Megtanította nekem a megbocsátást, a harag elengedését, és azt, hogy Ő kezében tartja az eseményeket.

Tudta, hogy az én életem biztonságban van, mert bármi történik is velem, én Hozzá megyek. De ott volt az a lány, akit elütöttem, ott volt az apukája, az ügyész, az orvosaim, akiknek Isten ezen keresztül bemutatkozott.

Az orvosnak Bibliát adtam ajándékba. Nemrég voltam nála, és ezt mondta: „Judít, olvasom... Sok csoda szokott a műtőben történni. Ami magával történt, az is az.”

FORRÁS: MAI FORRÁS MAGAZIN - TAKÁCS JUDIT

Az árnyékom

Íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Máté 28:20

A futás mindig is az életem része volt. Most, hogy nyugdíjas vagyok, Isten még mindig megáld, hogy hetente háromszor-négyszer futhassak, és alkalmanként részt vegyek egy-egy versenyen is. Napos időben észreveszem, hogy az árnyékom fut velem, kíséri a lépésem, a testtartásom és a tempómat. Felhős napokon azonban az árnyékom sehol sincs. Egyedül maradok a futásban.

Hasonló módon vélekedhetünk Isten jelenlétéről, vagy hiányáról az életünkben. Amikor az élet nagyszerű, boldogok vagyunk, a világ csodálatos, úgy érezzük, hogy Isten megáldott minket. Amikor egészségügyi problémák, házassági gondok, munkahely elvesztése, vagy pénzügyi nehézségek merülnek fel, akkor pedig talán megkérdezzük: Hol vagy, Istenem? Miért nem vagy itt velem?

De még akkor is, ha nem érzékeljük, Isten velünk van az év 365 napján, gondoskodik rólunk és vigyáz ránk, bármit élünk is át. És Isten velünk lesz életünk végéig.

Urunk, segíts emlékeznünk arra, hogy te mindig velünk vagy, és minden napon átvezetsz minket!

RON LUTZ (USA)

Jézus Krisztus él!

A húsvét nagy örömnépe után is szükségünk van arra, hogy napi küzdelmeink során is állandóan szívünk és lelki szemeink előtt lebegjen a feltámadás adta nagy öröm és erőforrás.

A húsvéti gondolatokat fogalmazza meg az a német szerző, akinek az írását alábbiakban adjuk közre kedves olvasóinknak.

„Az elmúlt idők nagy és híres személyiségeinek mind meg kellett halniuk, bármiben is voltak kiemelkedők: államférfiak, vallásalapítók, vagy más hírességek. Csak egy valaki halt meg, és aztán feltámadott: Jézus Krisztus, Isten Fia. Húsvétkor erre a hatalmas eseményre emlékezik a kereszténység.

Jeruzsálem kb. 2000 évvel ezelőtt.

Jézus Krisztus már három napja feküdt a sírban. Tanítványai kétségbe esettek voltak. Mennyire lenyűgözték őket korábban azok a nagy csodatettek, amelyeket Jézus vitt véghez. Vakok újra láttak, betegek meggyógyultak, a természet erői is kénytelenek voltak meghajlani. És aztán ez a felfoghatatlan dolog! Jézust elfogták, és halálra ítélték, holott teljesen ártatlan volt. Felszegezték őt a keresztfára. Ő meghalt. Tanítványai megdöbbenek. Azonban aztán elérkezett húsvét reggele. A sír üres volt! Egy angyal mondta az őt keresőknek: „Ő nincs itt, feltámadt, ahogy azt előre meg is mondta.” Tanítványai és több száz más ember tanúsította

akkoriban a megfeszített és feltámadott Jézust. Jézus feltámadása történelmi tény. Mit jelent azonban Jézus Krisztus feltámadása a ma embere számára?

Amikor Isten Fia meghalt a kereszten minden ember, minden generáció és minden nemzet bűnének súlya őt terhelte. Szeretetből fizette meg életével Isten előtt a mi bűneink okozta adóságot. Feltámadása által kiegyenlítette ezt az adóságot. Aki most bízik a feltámadott Úr Jézusban, az elnyeri vétkeinek és bűneinek bocsánatát. Az Úr Jézusba vetett hitünk által ezen kívül elnyerjük az örök életet, amely túlnyúlik a halálon is. Feltámadása jelenti az erre vonatkozó garanciát. Megismerte már Jézus Krisztust?

NÉMETBŐL FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

A gyémántkereskedő

Egy gazdag holland kereskedő egy bizonyos fajta gyémántot keresett a gyűjteményébe. Egy híres New York-i ékszeres talált egy ilyen példányt, és felhívta, hogy menjen és nézze meg.

A kereskedő azonnal New Yorkba utazott, ahol az eladó a legjobb gyémántszakértőjét bízta meg az üzlet lebonyolításával. A holland, miután végighallgatta, ahogy a helyettes szakmailag tökéletes részletességgel leírja a gyémánt értékét és szépségét, úgy döntött, hogy nem veszi meg. Azonban mielőtt elment volna, a boltos odament hozzá, és megkérdezte őt:

- Megengedné, hogy még egyszer megmutassam a gyémántot, mielőtt távozik?

A vevő beleegyezett.

A tulajdonos egyetlen dolgot sem ismételt meg abból, amit a szakértő elmondott. Egyszerűen kezébe vette a gyémántot, ránézett, és úgy írta le a szépségét, hogy nyilvánvalóvá vált, miért tűnik ez ki az összes többi közül, amit élete során látott. A kereskedő azonnal megvásárolta.

Miközben szerzeményét mellzsebébe rakta, megkérdezte az eladótól:

- Hogy lehet az, hogy ön el tudta adni nekem a gyémántot, míg a szakértője nem?

A tulajdonos így válaszolt:

- Ez a legjobb szakemberem. Többet tud a gyémántokról, mint bárki más, magamat is beleértve, és én jól megfizetem a tudását és szakértelmét. De szívesen fizetnék kétszer annyit is, ha valamit átadhatnék neki abból, ami nekem megvan, de belőle hiányzik. Tudja, ő ismeri a gyémántokat, én pedig szeretem őket.

Amikor bizonytságot teszünk másoknak Jézusról, nem az a lényeg, hogy mennyi mindent tudunk Jézusról, hanem az, hogy mennyire szeretjük őt. Istent nem az érdekli, hogy mennyi mindent tudunk, hanem az, hogy mennyire szeretünk. Ha igazán szeretjük Jézust, másokat is szeretünk, és ezáltal terjed az evangélium jó híre.

Szeretteim, szeressük egymást; mert a szeretet Istentől van, és aki szeret, az Istentől született, és ismeri Istent; aki pedig nem szeret, az nem ismerte meg az Istent; mert Isten szeretet. Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk őáltala. Ez a szeretet, és nem az, ahogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért. Szeretteim, ha így szeretett minket Isten, akkor mi is tartozunk azzal, hogy szeressük egymást. Istent soha senki sem látta: ha szeretjük egymást, Isten lakik bennünk, és az ő szeretete lett teljessé bennünk. 1. János. 4.7-12

I N T E R N E T R Ő L

Légy ott ahová Isten vezet

Az ápolónő odakísérte a fáradt, aggódó katonát az ágyhoz.

– Itt van a fia – mondta az idős embernek, ám szavait többször is meg kellett ismételnie, mielőtt a beteg kinyitotta a szemét. Erős nyugtatókat kapott a szívroham okozta fájdalmakra, ezért csak homályosan látta az ifjú egyenruhást, ahogy az oxigénpalack mellett áll. Az idős páciens kinyújtotta felé erőtlenséggel kezét, a tengerészhajó orvos pedig a szeretet és a bátorítás jeleként megszorította erős ujjával. A nővér székelt, hogy a fiatal ember helyet foglalhasson az ágy mellett.

A fiatal katona egész éjjel ott ült a félhomályban. Mindvégig fogta az idős be-

teg kezét, miközben szereteteli szavakkal erőt öntött belé. Az ápolónő néha azt javasolta, pihenjen egy kicsit, térjen ő is nyugovóra, a fiatalember azonban elutasította. Valahányszor csak belépett a nővér a kórterembe, észrevette, hogy a katona a kórház minden éjszakai zajára odafigyel – az oxigénpalack hangjára, az éjszakai műszakosok beszélgetéseire, a betegek panaszos jajgatására... Az ápolónő hallotta, ahogy a fiatalember néha vigasztaló szavakat mond a betegnek. A haldokló semmit sem szólt, csak szorosan fogta a fia kezét.

Hajnaltájban a beteg meghalt. A tengerészgyalogos elengedte az ernyedtet kezét, szólt a személyzetnek, és várt, amíg az ápolónő megtette a szükséges intézkedéseket. Miután visszament, részvétet nyilvánított a tengerészgyalogosnak, a fiatalember azonban félbeszakította:

- Ki volt ez az ember? – kérdezte.

A nővér meglepetten válaszolt: – A maga apja.

- Nem, ő nem az apám. Soha életemben nem láttam.

- Akkor miért nem szólt, amikor odakísértem az ágyához?

- Természetesen tudtam, hogy tévedésről van szó, de azt is felismertem, hogy szüksége lenne a fiára, aki azonban nem volt itt. Amikor észrevettem, hogy már milyen súlyos az állapota, úgy gondoltam, nem közlöm vele, hogy nem én vagyok a fia, hiszen szüksége volt rám, így maradtam. Valójában Mr. William Grey-hez jöttem, hogy közöljem vele, a fia tegnap gyilkosság áldozata lett Irakban. Engem küldtek, hogy értesítsem őt. Hogy hívták egyébként ezt az idős urat?

A nővér könnyes szemmel mondta meg a választ:

- Mr. William Grey.

I N T E R N E T - H A V A N N A C S O P O R T

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Két házaspár megáldása házassági évfordulójuk alkalmából

Francsics Ferenc & Éva

Dr. Thaly Gedeon & Éva

Áldott nyarat kívánunk mindenkinek!

Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged! Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad! Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon neked békességet! (IV. Mózes 6,24–26)

